

mere, end der hidtil er gjort herfra, for at værne om Fiskeriet deroppe. Af hvilken Konto det skal tages, skal jeg ikke blande mig i, det har jo den ærede Minister afgjort med Finansudvalget. — Ligeledes maa jeg udtale min Anerkendelse af, at Finansudvalget er gaaet ind paa at bevilge saavel Marineministeriet som Landbrugsministeriet Ekspeditionen til Opmaaling, idet som den ærede Ordfører for Fler-tallet bemærkede, vi ikke godt kunne lade andre ligge og maale op uden for vore egne Bilandes Kyster. Det er noget, man ikke ret kan være bekendt, saa jeg finder, det er meget heldigt, at det er blevet bevilget. — Naar man er kommen ud over de Bevillinger, man særlig for Fyrvæsenet hidtil har staaet ved, kan dette skyldes den Omstændighed, at Marineministeriets Budget er blevet inddelt i 2 Dele for første Gang i Aar, saaledes som tidligere ogsaa af mig foreslaaet. Den „civile“ Del af Budgettet bør ikke baandlægges af militære Hensyn, saa at man fremtidig kan imødesæ yderligere Krav opfyldte til Lettelse for Søfarten omkring ved vore Kyster, thi der er ikke lidt tilbage endnu at gøre for at tilfredsstille berettigede Fordringer. Finansudvalgets Nægtelse af en anden Post maa jeg beklage. Det er Bygningen af et nyt Sejlfartøj til Flaadens Officerer. Den ærede Ordfører sagde, at den nuværende nok kunde holde et Aar endnu. Det har man sagt i mange Aar. Det er en gammel Slæber, der blev købt som „brugt“, saa Marinen har ikke anvendt mange Penge herpaa, jeg tror, den kostede ca. 6,000 Kr., og det er vel nogle og 20 Aar, siden den blev købt, saa jeg synes, den er ganske vel tjent, og det gør mig ondt, at den ikke kan blive fornyet. Det forekommer mig, at den højtærede Minister nok maatte have kunnet finde et eller andet Sted paa Budgettet, hvor der kunde være sparet 8,000 Kr., som kunde overføres til Køb af en saadan Kutter, for de Herrer Officerer at sejle med; de vænne sig til at manøvrere med Sejl og faar det, man i det maritime Sprog kalder „Øje“, d. v. s. det praktiske Øje for Manøvreringen med et Skib, og det er dog vist en af Hovedbetingelserne for at kunne føre et Skib. Men i Henhold til Ordførerens Udtalelser tør jeg vel tænke

mig Muligheden af, at en saadan Bevilling vil kunne gives næste Aar, særlig med lidt Imødekommehed fra Ministerens Side.

Jeg skal derefter gaa over til Nr. 185 i Betænkningen, som jeg gerne vilde berøre lidt mere indgaaende. Naar man gaar ned ad Adelgaden til St. Paulskirken, ville de Herrer have set, at man stopper op ved en Mur, og denne Mur der omkredser en Institution, som ligger noget skummelt, den ser nærmest ud til at være et Kloster eller et Fængsel eller noget lignende. Der er kun et Par smaa Døre paa det hele Kompleks, saa det ser græsselig affukket ud og vist ogsaa er et for Lovgivningsmagten ret til-lukket Sted. Marinen, der i øvrigt ligger paa den anden Side Vandet, er jo sjælden tilgængelig, men jeg tror næppe, nogen af de Herrer nogen Sinde har set sig om inde paa Søofficersskolen, det Sted, hvor man uddanner, som det tidligere hed, vore „unge Søkrigere“. Inde paa denne Anstalt er der i alt 16 unge Mennesker, som ere Kadetter. Til deres Uddannelse staa der paa Budgettet opført 38,862 Kr. Jeg skal nu se lidt paa, hvorledes denne Anstalt er organiseret. Der er for det første en Chef (en Kommandør), en Kaptajn og to Løjtnanter. Der er endvidere en Inspektør, tillige Haandskriver for Chefen, en Økonom, som har Bolig, en Portner, som har Bolig og to Oppassere, som have Kvarter og, saa vidt jeg ved, 19 Lærere til de 16 Mennesker. Det giver i alt 23 Lærere, der tillige i Henhold til § 39 af den „kongelige Anordning af 9de September 1887“ ere militære foresatte, saa man maa indrømme, at Tilsyn og Lærerkræfter er nogenlunde rigeligt til disse 16 unge Mennesker. Der er Tjenesteboliger for Officererne, en Pavillonbygning for Chefen, en noget lignende for næstkommanderende, og der er efterhaanden blevet Tjenesteboliger for de subalterne Officerer som „gifte“, tidligere kun som ugifte. Naar vi nu ville se efter, hvad alt dette koster, maa vi, hvad Boligerne angaar, først gøre et Overslag, da det ikke er til at gøre nøjagtig op; jeg vil da anslaa Bekostningen for Staten til ca. 4,000 Kr. Saa maa vi ogsaa medregne Lønningerne til Officererne, idet disse udelukkende anvendes til den Tjeneste at ud-danne Kadetterne. Man har jo set, at